

İNSANLIĞA ÇAĞIRIŞ

Aqil insan, söylə görüm,
Dərdlər, qəmlər bitərmə heç?
Yaş üstünə bir yaş gəlir,
Yaşlar geri gələrmə heç?

Dünyada bəzi insanlar,
Nə söz deyər, nə söz anlar,
Neçə-neçə Süleymanlar,
Dünyadan əl çəkərmə heç?

Çoxu bilir, dünya fani,
İnsan öz-özünə canı,
Qıraraq insan insanı,
Xoş mərama yetərmə heç?

Ürək, artırma qəmini,
Gözəl yaşa hər dəmini,
Vətənsizlər "vətəni",
Qoruyarmı, sevərmə heç?

Nəfsimiz bizə tələdir,
Hər işimiz bəhanədir,
Deyirik: "Dünya belədir",
Belə davam edərmə heç?

İnsan əsəridir Rəbbin,
İnsan, de nədir əsərin?
Yalan dünyanı gözlərin,
Bir an doğru seçərmə heç?

Ölçüb uzat ayağını,
Təmiz saxla dil-ağzını,
Əkdiyindən artığını,
Adəm oğlu biçərmə heç?

Səhvsiz olmasan da, insan,
Düzdən dönmə heç bir zaman,
Bilərək yanlış iş tutan,
Doğru yoldan keçərmə heç?

İnsan, əməllərin qandır,
Şeirəm sənə üsyandır,
Hər kəs sənintək insandır,
Pisliklərə dəyərmə heç?

Özündən heç nə deməyən,
Heç qarşılıq gözləməyən,
Təmənnasız işlər görən,
Özün tərifləyərmə heç?

Şair, düşünmə, çəkmə qəm,
Belə xəlq olubdur aləm,
Bir səhvədən qovulan adəm,*
Bir düzlə düzələrmə heç?

**-Adəmin şeytanın yalanına uyub səhv edərək buğdanı yedikdən sonra cənnətdən qovulması.*

28.11.2024

SEVİNDİK NƏSİBOĞLU